

Het verhaal van de jonge vrouw en haar gezin

Het verhaal begon allemaal op 19 november 2017. Dat onze jonge moeder van 46 jaar moeite met eten had. Elke keer als ze iets at bleef het vast zitten of had ze steeds een verstikkend gevoel. Met deze klachten ging onze moeder naar de huisarts. De huisarts deed na het luisteren van de klachten van onze moeder onderzoek. De huisarts zei dat hij onze moeder moest doorverwijzen naar een specialiste in het ziekenhuis van Herentals. Deze afspraak werd gepland op 13 December 2017. Onze moeder kwam aan in het ziekenhuis en kon direct terecht bij de specialist. De specialist deed een gastroscopie en allerlei soorten scans. Na alle nodige onderzoeken werd onze moeder half December opnieuw uitgenodigd voor de uitslagen. Onze moeder kreeg te horen van de specialist dat ze de scans gelezen had. De specialist had niet zo een goed nieuws voor onze moeder. Onze moeder kreeg het onvergetelijke slechte nieuws dat ze slokdarmkanker had. Het geluk van onze jonge moeder werd zo danig hard verstoort dat haar hele wereld instorten. Ze begon zich over alles zorgen te maken. Hoe moest het verder met ons die hun moeder nodig hebben. Dit vroeg onze moeder zich af. En ze vroeg zich ook af hoe het verder moest met onze toekomst, met ons onderwijs en met ons werk. Onze moeder vroeg zich af kan ik men kleinkinderen nog wel zien groot worden. Ze is zo bang dat ze dit alles niet meer zou mogen meemaken. Maar na vele chemo's en bestarlingen. En een zware operatie. Kregen we toch het goede nieuws dat alles weg was. Maar 4 maanden later werd onze moeder terug ziek. Ze kreeg koorts en pijn in haar buik. En ze vertelde ons dat ze ter hoogte van der lies net een tennisbal voelde zitten. Waarop ik me zorgen begon te maken. En dus besloot om naar de specialiste te bellen. De specialiste zei me dat we onmiddellijk naar het ziekenhuis moesten komen met onze moeder. Na verschillende scans en onderzoeken. Kregen we te horen dat onze moeder ongeneeslijk ziek was. De kanker was terug. Maar nu helemaal uitgezaaid. We kregen te horen dat onze moeder niet lang meer leven mocht. Ze zeiden ons dat ze de feestdagen van 2018 niet meer zou halen. Ze zeiden dat ze enkel nog chemo konden geven voor onze moeder het leven te rekken. Maar genezen kon ze niet meer zeiden de artsen. En zo starten onze moeder met 10 maanden chemo. Na 10 maanden lang chemo. Kregen we te horen dat alle uitzaaiingen weg waren. De specialisten noemde dit een wonder. Onze moeder mochten stoppen met chemo. En zo ging onze moeder in remissie. We waren allemaal zo ontzettend gelukkig. Maar jammer genoeg mocht dit geluk niet lang bestaan. Na 6 maanden tijd wordt onze moeder terug ziek. Elk hapje of slokje dat ze deed gaf ze terug over. Na terug met de specialist gebeld te hebben. Werd onze moeder onmiddellijk opgenomen. Ze dachten aan een zware griep. Toen ze na verschillend onderzoeken merkten. Dat de doorgang van maag en darmen volledig vernauwd zat. Gingen ze een bijkomend operatie doen. Om te zien waar de vernauwing precies zat. En om litekenweefsels te verwijderen. Waardoor de doorgang weer ging openstaan. Dit was echterlijk niet mogelijk. Doordat ze tijdens de operatie merkten dat onze moeder weer helemaal uitgezaaid is. Ze is opnieuw uitgezaaid in haar buikvlies en darmen. Maar nu had ze boven haar uitzaaiingen ook nog is bloedklonters in haar been. En had ze ook nog longembolie. Opnieuw stond onze wereld weer helemaal op zen kop. Hierbij wil ik mededelen dat er geen happy end zal zijn aan men verhaal. Ze geven onze moeder terug volop chemo. En krijgen we elke dag thuisverpleging. Hoe het verder zal lopen zal afwachten zijn we proberen samen te genieten van elke moment die we nog zullen hebben met haar.

Hartelijk dank om naar men verhaal te luisteren. Dit had ik even nodig soms kan dingen van je af schrijven heel goed zijn. Dank u wel voor even de tijd nemen om naar mij te luisteren.